

Lê Nguyễn Hiệp

Những Cuộc Tình Dang Dở Và Hạnh Phúc Muộn

Câu chuyện phóng tác dựa theo đời sống thực xảy ra hàng ngày trên đất Mỹ tên nhân vật và nơi chốn chỉ là một sự trùng hợp. Con người đi tìm những cái bóng hạnh phúc nhưng chỉ tự chuốc lấy toàn những đổ vỡ và khổ đau, chỉ khi bỏ đi cái tôi của mình để hướng về đối tượng khác hơn chính mình con người mới thực sự cảm thấy hạnh phúc vì sự hy sinh của mình, bỏ đi cái tôi của mình không phải là điều dễ làm, một cơ may nào đó đến trong đời sẽ khiến con người thay đổi hẳn, dễ như lật ngược bàn tay, một thay đổi mà trước đó người ta tưởng chừng như bất khả.

Cô thiếu nữ mơn mớn xuân xanh vừa tròn 21 tuổi đầu sinh trưởng ở thị xã westminster trong một gia đình cha là người chủ thầu xây cất nhà cửa, mẹ là người nội trợ chỉ quanh quẩn ở nhà chăm sóc nhà cửa và con cái. Cô thừa hưởng tính tự lập của cha và sự làm việc cần mẫn của mẹ. Khuôn mặt cô rất ăn ảnh đầy quyến rũ, bởi vậy nhiều chàng trai theo đuổi cô, có lần cô đã dự thi hoa hậu quận cam dù không được giải hoa hậu nhưng cũng được vào chung kết, bởi vậy cô rất tự tin và tự hào về vẻ đẹp của cô. Cặp đùi dài thon thả đi

thoáng qua đám đàn ông con trai như muốn khiêu khích, khiến nhiều kẻ mày râu dám ở tù về nàng. Như một số những người trẻ ở Mỹ sau khi xong trung học chưa có định hướng về tương lai thường đi làm những việc dễ kiếm như bán tiệm cà phê Starbucks, siêu thị Ralph hay Stater Bros, cửa hàng bách hóa Target, Sears hoặc K-Mart. Cô cũng đã kiếm được một chân bán hàng tại siêu thị Stater Bros vùng Westminster, vừa đủ chi trả tiền mướn apartment, quần son và quần áo. Mong ước thật của cô là trở thành người mẫu nổi tiếng, chuyện đó vẫn còn xa vời, bây giờ thường mỗi cuối tuần cô với một số bạn hay ra cầu Huntington Beach cách thị xã Westminster khoảng 6 dặm về phía nam trên đường Beach đi xuống. Đời sống thật vui nhộn và trẻ trung hết trăm mình ngâm dưới biển lại thông thả dạo bước trong bộ bikini nhìn muốn nỏ con người, đi trong đám bạn cô như một tiên nữ thu hút hầu hết ánh mắt của đám đàn ông con trai như những con mắt cú vọ muốn nuốt chửng thân hình mỹ miều của cô.

Mùa hè cuối tháng 9 trời quận cam thường có một tuần lễ nóng kinh người trên 100 độ F (khoảng 38 độ C) trước khi vào mùa thu. Thật là lý tưởng để ra bãi biển trăm mình dưới dòng nước lạnh, nước biển vùng này dù trời thật nóng vẫn cảm thấy lạnh, có lẽ do nguồn nước lạnh từ phía bắc chảy xuống. Kiều Loan hớn hờ gọi điện thoại rủ bạn bè đi tắm nắng, nói là đi tắm chứ nàng và các bạn chỉ rủ nhau đi dạo trên bãi biển đông nhưng nhúc người là người. Những ngày này người đổ về cầu Huntington Beach từ khắp nơi, cây cầu nhô ra biển khoảng một cây số cuối cầu có một nhà nhỏ bán đồ ăn và thức uống, người ta có thể đứng dọc hai bên thành cầu để câu cá, có hai căn nhà nhỏ bán dụng cụ câu cá và mồi. Cây cầu đã có lần bị tàn phá vì sóng biển gây ra bởi cơn bão lớn dữ dội kéo dài cả tuần lễ, căn nhà

cuối cầu đã bị cuốn trôi ra biển, căn nhà và cây cầu hiện tại mới được xây cất thật kiên cố có thể chống lại được bão tố dữ dội nhất, căn nhà và cây cầu là biểu tượng của thành phố Hunting Beach. Bãi biển này đồng thời cũng là nơi tổ chức vô địch hàng năm về môn thi trượt sóng (surfing), và môn bóng chuyền hai người thay vì sáu người mỗi bên. Kiều Loan quá quen cái cảnh vui thú này hàng năm nên cô không thể nào bỏ được. Biết đâu đấy lại vớ được một con mồi có thể đưa cô thực hiện được mộng ước làm người mẫu.

- Kiều Loan, mà y có để ý đến anh chàng theo tụi mình từ nãy đến giờ không?

- Có nhiều chàng quá tao biết ai vào ai.

- Thì cái anh chàng đeo chiếc máy ảnh nặng chịch, cao ráo đẹp trai, có lẽ là một tay chụp hình chuyên nghiệp. Coi bộ anh chàng chịu đèn cô nương rồi đó.

Đi được một đoạn Kiều Loan giả vờ đánh rớt chiếc khăn tắm nhìn nhanh về phía sau qua chiếc kính mát đen, anh chàng đeo máy ảnh có vẻ bối rối. Nàng cố tình chần chờ lượm chiếc khăn tắm, vừa lúc anh chàng trở tới cúi nhặt chiếc khăn tắm nhanh nhẹn trao cho cô nàng. Dịp may bằng vàng anh chàng đánh bạo đưa danh thiếp, cô nàng liếc nhanh tên trên tấm danh thiếp, à thì ra hẳn là tay thợ chụp hình người mẫu cho tờ báo nổi tiếng nước Mỹ. Chàng mời nàng đến studio để chụp một lô hình vào tuần tới, không bỏ lỡ dịp may nàng nhận lời để thử thời vận biết đâu mộng ước sẽ thành sự thật. Chẳng bao lâu nhờ khuôn mặt ăn ảnh và thân hình bốc lửa Kiều Loan chẳng mấy chốc đã được các tạp chí tranh nhau nhờ làm người mẫu. Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén, tình yêu giữa hai người nảy nở sau hai năm trời làm việc chung và tìm hiểu. Hai người hiểu rõ từng tính nết

nhau, chàng ga lang hết mực tưởng như trên đời chỉ có mình nàng là nhất. Hai người không thể thiếu nhau quyết định đi đến hôn nhân. Họ đi Hawaii hưởng tuần trăng mật.

Những tháng đầu thật hạnh phúc đời sống gia đình toàn một màu hồng, vợ chồng chăm sóc lẫn cho nhau, tưởng như đến răng long đầu bạc. Cuộc đời đâu như cả hai nghĩ lúc trước, sẽ êm thấm trôi chảy. Cuộc hôn nhân nào cũng có những trục trặc không lớn thì nhỏ, các cuộc hôn nhân bền vững đều dựa trên sự nhịn nhục và chung thủy ở cả hai phía. Cả hai đều còn trẻ chưa nắm vững được điều tất yếu cơ bản này. Vì nghề nghiệp người chồng lại bắt đầu dùng nhiều thời gian đi ra ngoài, để săn lùng những bóng hồng mới, trước còn về sớm sau thì càng ngày càng về khuya có bữa bỏ hẳn về nhà.

Những dấu vết lang thang còn hằn vết tích, càng ngày càng lộ rõ không còn cần che dấu. Quá sức chịu đựng bị chạm tự ái nàng lên tiếng hạch hỏi. Hai người to tiếng trước nhỏ sau to, và những lời chát chúa như đập vào tai, ông chồng trong cơn giận bèn vung lên bàn tay mạnh bạo nện vào má Kiều Loan, điều này thật quá quắt, chạm mạnh vào tự ái nàng hơn nữa. Mới đầu nàng còn tức tưởi ầm ức khóc, sau đó đợi cho ông chồng không để ý nàng bèn cầm chiếc guốc cao gót đập mạnh vào đầu thẳng cha chồng vũ phu, cho mày chết nè dám đánh bà, nàng chẳng cần phải gọi cảnh sát chi cho nó phiền phức. Hai người dằng co nhau một lúc thật dữ dội tưởng chừng như một sống một chết sau đó thì im lìm chỉ còn tiếng thở hổn hển như hai con thú hoang đến mùa động tình. Yêu nhau đấy, đánh nhau chửi nhau như trát trấu vào mặt sau đó lại yêu nhau ra riết, ấy vậy mà cũng đã kéo dài được 9 năm trời. Chín năm trời với những yêu đương mặn nồng, những nhieć móc ra riết. Lâu đài tình ái của

Kiều Loan đã được xây trên cát nên nó cũng có thể đổ vỡ bất cứ lúc nào. Cuối cùng rồi cả hai cùng đi đến quyết định ly dị, không một ràng buộc nào về con cái, tiền bạc cũng chẳng có bao nhiêu, anh đi đường anh còn Kiều Loan rảnh rỗi đi kiếm những mối tình khác. Sau cuộc ly dị không còn vương mắc Kiều Loan bắt đầu lao vào cuộc sống vui chơi thâu đêm suốt sáng, nàng uống rượu như uống nước lã, trải qua những cuộc tình vui có buồn có, nàng vẫn là đối tượng cho các chàng trai theo đuổi để chiếm đoạt thể xác nàng, hầu như các cuộc tình đến với nàng sau này đều chỉ là những lợi dụng, nàng làm khổ người ta cũng nhiều mà nàng đã bị bỏ rơi cũng không phải là ít. Có khi nàng gặp phải thằng tình nhân khôn nạn đều giả hứa hẹn với nàng đủ điều để rồi bỏ rơi nàng không thương tiếc khi thằng tình nhân này kiếm được một bóng hồng trẻ trung khác. Hằng đêm nàng cùng tình nhân đi đến vũ trường sặc mùi thuốc lá và rượu, tiếng ồn ào chát chúa của những loại nhạc giật gân, say mê theo những điệu vũ điên cuồng, và trở về nhà giữa đêm khuya khoắt ngụp lặn với tình nhân như những con thú hoang. Cuộc sống này trong những năm đầu quả có khiến cho nàng bớt đi nỗi buồn đổ gầy hôn nhân, cái tôi của nàng tha hồ vùng vẫy, chẳng có ai cấm cản nàng muốn làm gì thì làm. Cuộc sống buông thả cứ đều đặn trôi qua, nhiều khi trở về nhà, trong căn nhà rộng lớn nàng cảm thấy thật sự cô đơn, nàng thông cảm cho nữ tài tử điện ảnh nổi tiếng Marilyn Monroe tại sao đã phải tự tử vì sự trống vắng, đôi khi ý nghĩ tự tử chọt đến trong đầu nàng, có lẽ đó là một giải thoát duy nhất để cho con người rũ bỏ nợ trần. Nàng không còn tin tưởng sẽ kiếm được một tấm chồng khác thực sự muốn tạo dựng hạnh phúc gia đình với nàng. Có lẽ đa phần đàn ông đều như thế cả, nàng bị quan kết luận. Không có ai đến với nàng

bằng tấm lòng yêu thương chân thật, mà chỉ như những cánh bướm bay đến hút nhụy hoa cho đến rã rời sau đó bỏ đi không một chút thương tiếc. Đôi khi trong căn phòng trống vắng nàng chột thét lên điên dại đến rợn người: “đám đàn ông tồi tệ”, để rồi nàng bưng mặt ầm ức khóc hu hu như một đứa trẻ lên ba dỗi hờn.

Nàng phải kiếm một điều gì để làm nếu không có lẽ Kiều Loan sẽ điên lên. Trong lúc vô tình ghé vào tiệm sách Barnes&Noble Kiều Loan chột nhìn thấy hình ảnh đứa bé vài tháng tuổi mũm mĩm, nụ cười trẻ thơ thu hút nàng rất mạnh, nàng dờ từng trang để thấy có một cái gì thôi thúc tâm hồn nàng, nàng đã mua cuốn sách có hình đứa bé. Nàng nảy ra ý định tìm một đứa con để nuôi ngay lúc này chứ không cần phải đợi đến khi nàng kiếm được một ý trung nhân mới, mà kiếm được người chồng mới cho cuộc hôn nhân thứ hai quả là điều mò kim đáy biển trong lúc này với cuộc sống buông thả như hiện nay. Nghĩ đến đây như thể đã thoát ra khỏi mọi ràng buộc, Kiều Loan bắt tay vào việc tìm kiếm đứa con đầu đời cho nàng để an ủi cuộc sống hiện tại. Ròng rã 9 tháng trời cuối cùng nàng đã tìm ra được đứa bé gái như ý nguyện. Trong thời gian tìm kiếm con Kiều Loan có đến nhà người chú để dự một bữa tiệc nhân tiện gặp người đàn ông qua sự giới thiệu của chú, cái màn mai mối vợ chồng này là một điều tối kỵ của các cô gái đợt sống mới như nàng, nàng coi điều này như là một điều cổ hủ của thời đại cũ mấy chục năm trước, người chồng phải do tự nàng kiếm chứ không phải do mai mối, nghe người chú nói sẽ mai mối cho nàng một người chồng đang hoàng nàng cười sặc sụa rũ cả người, nói với người chú rằng sao lại có chuyện mai mối kỳ cục này. Nói thế chứ nàng cũng đến dự bữa tiệc ở nhà người chú để coi cái anh chàng nhà quê nào lại có ý tưởng lấy

vợ qua mai mối, nàng sẽ cho anh chàng biết tay. Buổi tối đến dự tiệc như đã có chủ ý nàng ăn mặc tầm thường không son phấn lòe loẹt, cái anh chàng này đâu có đáng để nàng phải ăn vận đẹp và chải chuốt, để mặt trần như thế này cho anh chàng chạy luôn, mắt công trang điểm làm gì cho phí công bởi vì sau buổi gặp mặt này nàng sẽ không còn gặp lại nữa. Ông chú giới thiệu người đàn ông chạc tuổi gần 40 có vẻ chừng chạc hơn Kiều Loan khoảng 2 tuổi, qua lời tự giới thiệu chàng là một cây bút cho tạp chí phim ảnh và đang viết kịch bản cho một phim mới. Con người có cao ráo đấy nhưng không được đẹp trai theo ánh mắt của Kiều Loan, chàng có vẻ ít nói. Sau bữa tiệc hai người chia tay nhau, chàng nói dạo này chàng rất bận không biết có gặp lại được nàng không, điều này khiến nàng tự ái, cả trăm thằng đàn ông gặp nàng dù không muốn cưới nàng làm vợ cũng sốt sắng xin được gặp lại nàng lần thứ hai, còn thằng cha này cái mặt thấy ghét coi nàng không ra ký lô nào, để coi anh ta chịu đựng được bao lâu. Hơn hai tuần sau có tiếng điện thoại gọi chàng ở bên đầu giây bên kia mở lời xin gặp lại nàng, a thì ra con mồi đã cắn câu mà còn làm bộ em chả. Thôi được gặp hán để chọc tức chơi cho bỏ ghét.

Cuộc đi chơi ngoài biển kể ra cũng vui vẻ anh chàng nói nhiều chuyện mà nàng chưa bao giờ nghe, kể ra cũng thích thú, dân viết văn có khác. Buổi tối anh đưa nàng về nhà, Kiều Loan mời anh vào nhà chơi một chút, nàng xin lỗi vào thay quần áo ít phút sau nàng trở ra với bộ đồ ngủ mỏng thật khiêu gợi, để coi anh chàng có lé mắt hay không. Nàng rót cốc rượu vang mời uống, rượu vào kích thích lửa tình, chàng mê mẩn vì sự cám dỗ. Đang trong cơn mê ly tự nhiên chàng ngồi bật dậy, và xin lỗi không thể làm thế nếu hai người chưa

cưới nhau, nàng sững sờ và thật ngạc nhiên, có đời nào mèo lại chê mỡ, các anh chàng nhà văn đều lập dị như thế cả sao! hay là anh chàng bị ... Tại sao lại thế nhỉ chúng ta cùng hưởng hạnh phúc đêm nay để rồi chia tay nhau sau đó. Nhưng anh chàng nhà quê lắc đầu, anh đã thực sự yêu mến nàng và muốn cưới nàng làm vợ, anh tôn trọng nàng không muốn chuyện này xảy ra trước ngày cưới. Nàng hãy suy nghĩ thật kỹ nếu muốn tiến đến hôn nhân thì chúng ta sẽ gặp lại.

Những ngày sau đó Kiều Loan suy nghĩ thật nhiều. Ngày đón đưa con đầu lòng sắp sửa đến, nó cũng cần phải có một người cha, nàng muốn tặng một món quà có ý nghĩa cho con, chính điều này đã thôi thúc nàng tiến đến gần và chấp nhận chàng hơn. Anh có thể không là một người tình tuyệt vời nhưng có điều anh sẽ là một người cha tốt, vì đưa con nàng sẽ phải thay đổi thái độ và quan niệm sống, sống không phải cho mình mà cho người, điều gì đã làm thay đổi tâm hồn Kiều Loan nhanh chóng như thế, chỉ có tình mẫu tử, có thể nói chính bé Tâm đã mang lại người chồng tốt đến cho mẹ con nàng. Ngày đón bé Tâm tại nhà có mặt chàng, sau đó vài tháng hai người làm lễ cưới. Tuần trăng mật nàng đã dâng hiến cho chồng với tất cả tâm hồn của người vợ, hết rồi những ngày tháng buông thả, những dạ tiệc sáng đêm. Nàng đã kiếm được một hạnh phúc mới dù có hơi muộn, một năm sau đó nàng cho ra đời một đứa con trai.

Sau mười năm sống chung với tất cả hy sinh. Nàng cảm thấy hạnh phúc thật sự là lo cho người khác, cái tôi to tướng của nàng đã dần bị quên lãng, nàng muốn hy sinh cho chồng và cho hai đứa con.

Trông thấy họ vui vẻ nàng cảm thấy mãn nguyện và vui sướng. Nhìn lại quãng đường dài đã qua, nàng cảm ơn thượng đế đã ban bé Tâm

cho nàng, chính bé Tâm là động lực để kéo nàng ra khỏi con đường tối tăm mù mịt, trước khi gặp bé Tâm nàng đã thật sự chán nản muốn chối bỏ đời sống vợ chồng. Hình như nàng chỉ thấy đời sống vợ chồng là một địa ngục khó thở. Kiều Loan nhận chân ra một điều cái tôi của mình đã làm cản trở hạnh phúc gia đình của chính nàng trước đó và của nhiều cặp vợ chồng khác. Từ bỏ cái tôi của mình và lắng nghe đó là một trong những chìa khóa hạnh phúc, nói thì dễ nhưng thực hiện được quả là điều khó khăn, nếu không có một động lực mạnh như bé Tâm đến với đời sống nàng như một đòn bẩy để nàng có thể xoay chuyển cuộc sống trái ngược hoàn toàn. Có lẽ bé Tâm đã được thượng đế ban phát đến cho nàng.

Mười năm trời không phải quá dài những cũng chẳng phải quá ngắn, nó cũng vừa đủ để định giá chân hạnh phúc, để có thể tiếp tục đi tiếp cùng với người bạn đời cho hết cuộc đời. Có một lần Kiều Loan hỏi chồng.

- Vì sao anh muốn sống đời với nàng.

- Nhân chi sơ tính bản thiện. Đằng sau những cái bất cần đời, ngỗ nghịch, cuộc sống buông thả như muốn phá tung tất cả những luật lệ, ngựa chứng thường có cái tốt riêng. Em là con ngựa chứng đó.

Mười năm qua đã chứng tỏ anh không chọn lầm.

Nàng thật sự rơi lệ vì lời bộc lộ thành thật của chồng. Mười năm về trước nàng không thể tưởng tượng nổi nàng có thể sống ép buộc trong luật lệ gia đình do chính nàng lựa chọn. Con đường hy sinh từ bỏ cái tôi là cái chân lý sống của nàng bây giờ. Cuộc sống hôn nhân không đến nỗi tệ và xám xịt như Kiều Loan đã lầm tưởng trước đó.

Tháng 12 năm 2003

Nguồn: dacrung.com
Được bạn: mickey đưa lên
vào ngày: 21 tháng 5 năm 2004